

Angående rett til barnehageplass i to kommuner

Utdanningsdirektoratet har svart Fylkesmannen i Oppland på om et barn kan ha rett til barnehageplass i to kommuner, hvis foreldrene er bosatt i to forskjellige kommuner og har delt omsorg for barnet.

TOLKNINGSUTTALELSE | 01.02.2013

Gjelder

- [Barnehageloven - § 16 Rett til plass i barnehage](#)

Utdanningsdirektoratet viser til deres henvendelse datert 15. juni 2012, der dere har spørsmål om et barn kan ha rett til barnehageplass i to kommuner, hvis foreldrene er bosatt i to forskjellige kommuner og har delt omsorg for barnet.

Etter barnehageloven § 8 andre ledd har kommunen der et barn er «bosatt» plikt til å tilby plass i barnehage. Det følger av § 12a andre ledd at «Barnet har rett til plass i barnehage i den kommunen der det er bosatt.». Da kommunen er omtalt i bestemt form entall i bestemmelsen, taler dette for at barnet kun har rett til barnehageplass i én kommune.

I Ot. prp. nr. 52 (2007-2008) punkt 4.7.2 sies det at «Departementet mener at det er en fordel både for kommunen og brukerne at retten gjelder innenfor kommunegrensen.» Dette taler for at det bare foreligger en plikt begrenset til innenfor en kommune. Videre påpekes det at «kommunegrensen ikke en lovmessig sperre for interkommunalt samarbeid». Et slikt samarbeid reguleres imidlertid ikke av barnehageloven.

I punkt 4.5.3 sies det: «Generelt er målet at alle familier/barn skal få det barnehage tilbudet de ønsker og har behov for, jf. hensynet til barnet selv og foreldrenes deltakelse i arbeidslivet.» . Videre sies det i lovens

§ 12 at brukerens ønsker og behov skal tillegges stor vekt ved selve opptaket. Kommunen har dessuten plikt til å tilby deltids plass. Selv om det påligger den enkelte kommune å ta hensyn til brukernes ønsker og å tilby deltids plass, kan det ikke ut fra dette sluttet at det er flere enn én kommune som har slike plikter overfor et enkelt barn. Det fremkommer ikke i hverken lov eller forarbeider at to kommuner skal være forpliktet til å tilby barnehageplass til ett og samme barn, og systematikken tilsier at lovgiver har ment å regulere én kommunes plikt til å tilby plass til det enkelte barn.

Utdanningsdirektoratet mener derfor at et barn ikke kan ha rett til barnehageplass i to kommuner.

For å avgjøre hvor et barn er bosatt, når foreldrene har delt omsorg, kan det bl.a. sees hen til hvor barnet er folkeregistrert og hvor det oppholder seg mest. Dessuten må foreldrene ha mulighet til å avtale seg imellom hvor barnet skal anses som «bosatt» i barnehagelovens forstand.

Vår referanse: 2012/3831